

2. Dyrektor reprezentuje Centrum na zewnątrz, jest przełożonym służbowym jego pracowników oraz odpowiada za całokształt pracy Centrum.

§ 7. 1. Dyrektor Centrum wykonuje swoje zadania przy pomocy wicedyrektora, powoływanego i odwoływanego przez ministra, o którym mowa w § 6 ust. 1, na wniosek dyrektora, a także przy pomocy kierowników komórek organizacyjnych Centrum.

2. Wicedyrektor zastępuje dyrektora Centrum w czasie jego nieobecności, a także realizuje inne zadania w zakresie ustalonym przez dyrektora.

§ 8. W Centrum zatrudnia się pracowników:

- 1) na stanowiskach wymagających kwalifikacji pedagogicznych,
- 2) administracyjnych i obsługi.

§ 9. 1. Komórkami organizacyjnymi Centrum są:

- 1) działy i wydziały,
- 2) samodzielne stanowiska pracy.

2. Organizację pracy i zakres zadań poszczególnych komórek Centrum określa regulamin organizacyjny,

ustalony przez dyrektora Centrum i zatwierdzony przez ministra właściwego do spraw kultury.

§ 10. Do dnia 31 grudnia 2000 r. Centrum wykonuje również zadania, o których mowa w art. 5 ust. 9 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 1996 r. Nr 67, poz. 329 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 28, poz. 153 i Nr 141, poz. 943 oraz z 1998 r. Nr 117, poz. 759 i Nr 162, poz. 1126) w stosunku do szkół artystycznych, których prowadzenie należy do ministra właściwego do spraw kultury.

§ 11. Dotychczasowe Centrum Edukacji Artystycznej, utworzone na podstawie rozporządzenia Ministra Kultury i Sztuki z dnia 26 maja 1992 r. w sprawie utworzenia Centrum Edukacji Artystycznej (Dz. U. Nr 47, poz. 210 i z 1994 r. Nr 62, poz. 260), staje się Centrum, o którym mowa w niniejszym rozporządzeniu.

§ 12. Traci moc rozporządzenie Ministra Kultury i Sztuki z dnia 26 maja 1992 r. w sprawie utworzenia Centrum Edukacji Artystycznej (Dz. U. Nr 47, poz. 210 i z 1994 r. Nr 62, poz. 260).

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Kultury i Sztuki: *J. Wnuk-Nazarowa*

81

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 20 stycznia 1999 r.

w sprawie dowodów stanowiących podstawę wypłaty zasiłków z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

Na podstawie art. 48 ust. 4 oraz art. 50 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 143, z 1985 r. Nr 4, poz. 15, z 1986 r. Nr 42, poz. 202, z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 35, poz. 192, z 1991 r. Nr 104, poz. 450, Nr 106, poz. 457 i Nr 110, poz. 474, z 1995 r. Nr 16, poz. 77 oraz z 1998 r. Nr 162, poz. 1118) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dowodami stwierdzającymi czasową niezdolność do pracy z powodu choroby, przewidywaną datę porodu, chorobę członka rodziny powodującą konieczność sprawowania opieki, pobyt w stacjonarnym zakładzie opieki zdrowotnej są odpowiednie zaświadczenia lekarskie, wydawane w trybie określonym odrębnymi przepisami.

§ 2. Dowodem do wypłaty przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych zasiłku chorobowego, w przypadku gdy do ustalenia podstawy wymiaru zasiłku przyjmowane jest wynagrodzenie z okresu, za który płatnik składek nie miał obowiązku przedkładania imiennego

raportu zawierającego zestawienie wypłaconych składników wynagrodzenia, jest zaświadczenie płatnika składek wystawione na druku ZUS Z-3, którego wzór stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. Przedłużenie okresu wypłaty zasiłku chorobowego może nastąpić na wniosek pracownika złożony na druku ZUS Z-21, którego wzór stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 4. Dowodem do wypłaty przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych zasiłku chorobowego za okres niezdolności do pracy przypadającej po ustaniu zatrudnienia są:

- 1) zaświadczenie płatnika składek, o którym mowa w § 2, jeżeli płatnik składek jest zobowiązany do wypłaty zasiłków z ubezpieczenia chorobowego w czasie trwania zatrudnienia,
- 2) oświadczenie pracownika o niepodjęciu innej działalności zarobkowej oraz o braku uprawnień do zasiłku dla bezrobotnych.

§ 5. Jeżeli zaświadczenie lekarskie o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby obejmuje okres, za który pracownikowi przysługuje:

- 1) wynagrodzenie, a następnie zasiłek chorobowy wypłacany przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych,
- 2) zasiłek chorobowy wypłacany przez płatnika składek, a następnie zasiłek chorobowy wypłacany przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych

— płatnik składek, po wypłaceniu wynagrodzenia lub zasiłku chorobowego, przekazuje zaświadczenie lekarskie do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, pozostawiając w aktach potwierdzoną kopię tego zaświadczenia.

§ 6. Dowodem do wypłaty zasiłku chorobowego pracownikowi, z którym stosunek pracy został rozwiązany bez wypowiedzenia z powodu stwierdzenia nosicielstwa zarazków choroby zakaźnej, są:

- 1) decyzja stwierdzająca ten fakt, wydana na podstawie odrębnych przepisów,
- 2) zaświadczenie powiatowego urzędu pracy o zarejestrowaniu się pracownika w ciągu 7 dni od rozwiązania stosunku pracy i o braku dla niego propozycji odpowiedniego zatrudnienia.

§ 7. Przyznanie świadczenia rehabilitacyjnego może nastąpić na wniosek pracownika złożony na druku ZUS Np-7, którego wzór stanowi załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 8. Dowodem do wypłaty zasiłku porodowego jest skrócony odpis aktu urodzenia dziecka oraz oświadczenie, że zasiłek nie został pobrany z innego tytułu.

§ 9. Dowodem do wypłaty zasiłku porodowego nie zatrudnionej żonie pracownika, poza dowodami, o których mowa w § 8, jest oświadczenie pracownika, że pozostaje z żoną we wspólności małżeńskiej.

§ 10. 1. Do wypłaty zasiłku porodowego z tytułu urodzenia dziecka po ustaniu zatrudnienia z powodu ogłoszenia upadłości lub likwidacji pracodawcy, poza dowodami określonymi w § 8, wymagane są:

- 1) zaświadczenie lekarskie stwierdzające stan ciąży w okresie zatrudnienia,
- 2) zaświadczenie lub inny dokument potwierdzający rozwiązanie stosunku pracy z powodu ogłoszenia upadłości lub likwidacji pracodawcy.

2. Jeżeli rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło z naruszeniem przepisów prawa, do wypłaty zasiłku porodowego z tytułu urodzenia dziecka po ustaniu zatrudnienia, poza dowodami określonymi w § 8, wymagane są:

- 1) zaświadczenie lekarskie stwierdzające stan ciąży w okresie zatrudnienia,
- 2) zaświadczenie pracodawcy o otrzymaniu przez pracownicę odszkodowania z tytułu niezgodnego z prawem rozwiązania stosunku pracy.

§ 11. Wypłata zasiłku porodowego z tytułu przyjęcia dziecka na wychowanie następuje na podstawie:

- 1) zaświadczenia sądu opiekuńczego o wystąpieniu do sądu w sprawie przysposobienia dziecka lub przyjęcia dziecka na wychowanie albo
- 2) umowy powierzenia dziecka zawartej na piśmie między rodziną zastępczą a starostą właściwym dla miejsca zamieszkania rodziny,

zawierających informację o dacie urodzenia dziecka oraz oświadczenie, o którym mowa w § 8.

§ 12. Okres wypłaty zasiłku macierzyńskiego stwierdza się na podstawie zaświadczenia pracodawcy o okresie udzielonego urlopu macierzyńskiego.

§ 13. 1. Wypłata zasiłku macierzyńskiego po ustaniu zatrudnienia z powodu ogłoszenia upadłości lub likwidacji pracodawcy następuje na podstawie dowodów określonych w § 2 oraz w § 10 ust. 1.

2. Dowodami do wypłaty zasiłku macierzyńskiego po rozwiązaniu stosunku pracy z naruszeniem przepisów prawa są dowody określone w § 2 oraz w § 10 ust. 2.

§ 14. Wypłata zasiłku macierzyńskiego z tytułu przyjęcia dziecka na wychowanie następuje na podstawie dowodów określonych w § 11.

§ 15. Do wypłaty zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego, przysługującego w razie rozwiązania umowy o pracę w okresie ciąży z powodu ogłoszenia upadłości lub likwidacji pracodawcy i niemożności zapewnienia innego zatrudnienia, wymagane są dowody, określone w § 13 ust. 1 oraz zaświadczenie powiatowego urzędu pracy o braku dla niej propozycji odpowiedniego zatrudnienia.

§ 16. Wypłata zasiłku opiekuńczego po raz pierwszy w roku kalendarzowym może nastąpić po złożeniu przez pracownika oświadczenia według wzoru stanowiącego załącznik nr 4 do rozporządzenia. Oświadczenie jest składane przez pracownika ponownie w razie zmiany okoliczności mających wpływ na prawo do zasiłku opiekuńczego.

§ 17. Dowodami do wypłaty zasiłku opiekuńczego z powodu konieczności sprawowania osobistej opieki nad zdrowym dzieckiem w wieku do lat 8 są:

- 1) oświadczenie pracownika — w razie nieprzewidzianego zamknięcia żłobka, przedszkola lub szkoły, do których dziecko uczęszcza,
- 2) decyzja właściwego państwowego inspektora sanitarnego, wydana na podstawie odrębnych przepisów — w przypadku izolacji dziecka z powodu podejrzenia o nosicielstwo zarazków choroby zakaźnej.

§ 18. Pozostawanie z chorym członkiem rodziny we wspólnym gospodarstwie domowym co najmniej w okresie sprawowania opieki pracownik dokumentuje oświadczeniem.

§ 19. W razie zatrudnienia u dwóch lub więcej pracodawców, do wypłaty zasiłku chorobowego i zasiłku opiekuńczego z tytułu sprawowania opieki nad chorym dzieckiem lub chorym członkiem rodziny niezbędne jest:

- 1) zaświadczenie lekarskie o czasowej niezdolności do pracy, wystawione na druku Mz/L-4 — dla jednego pracodawcy oraz
- 2) zaświadczenia lekarskie wystawione na zwykłych blankietach dla pozostałych pracodawców, zawierające:
 - a) dane osobowe chorującego lub sprawującego opiekę,
 - b) miejsce zamieszkania i miejsce zatrudnienia,
 - c) stwierdzenie niezdolności do pracy,
 - d) okres niezdolności do pracy oraz liczbę dni tej niezdolności,
 - e) stwierdzenie, że zaświadczenie służy do ubiegania się o zasiłek,

f) numer i serię zaświadczenia lekarskiego o czasowej niezdolności do pracy,

g) podpis i pieczętkę lekarza.

§ 20. Przepis § 2 stosuje się odpowiednio do wypłaty przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych świadczenia rehabilitacyjnego, zasiłku macierzyńskiego i zasiłku opiekuńczego.

§ 21. W 1999 r. dowodem przy dokonywaniu wypłaty świadczeń przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych jest zaświadczenie płatnika składek, o którym mowa w § 2.

§ 22. Traci moc zarządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 14 lutego 1995 r. w sprawie dowodów stanowiących podstawę wypłaty zasiłków z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Monitor Polski Nr 10, poz. 135).

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1999 r.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *L. Komolowski*